Dosarul nr.2c-2422/2024
2-24130793-12-2c-15112024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27.02.2025 mun.Chişinău

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Liudmila Holevițcaia, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cauza civilă, intentată la acțiunea înaintată de Consiliul municipal Chișinău, Primarul General al municipiului Chișinău împotriva Cooperativei de construcție a garajelor nr.8 mun.Chișinău privind încasarea sumei,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul - Consiliul municipal Chișinău, Primarul General al municipiului Chișinău, la data de 14.11.2024 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de construcție a garajelor nr.8 mun.Chișinău privind încasarea din contul Cooperativei de construcție a garajelor nr.8 mun.Chișinău, în contul Consiliului Municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău suma de 181.724,98 lei, pentru folosirea bunului imobil teren cu suprafața de ***** ha, cu numărul cadastral *****din mun. Chișinău, str.*****, pentru perioada 10.01.2023 - 31.03.2024.

În argumentarea acțiunii depuse reclamantul a invocat că, prin efectul Legii nr.133/2018, din 1 martie 2019, s-a instituit drept de superficie asupra terenului care aparține unităților administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepția construcțiilor provizorii) și al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile.

Conform art.29 alin.(2) din Legea nr.1125/2002 în redacția Legii nr.171/2019, superficiarul care deține superficie legală în temeiul alin.(1) lit.d) sau e) este obligat să achite în bugetul local o redevență anuală, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparține unității administrativ teritoriale, dar care nu va fi mai mică decât plata anuală minimă de arendă a terenurilor proprietate publică stabilită conform art.10 alin. (11) din Legea nr.1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului. Această obligație incumbă și dobânditorului subsecvent al bunului înregistrat separat și al dreptului de superficie.

Potrivit art.654 din Codul civil: „Superficie este dreptul real imobiliar de a poseda și folosi terenul altuia în vederea edificării și exploatării unei construcții a superficiarului, deasupra și sub acest teren, sau a exploatării unei construcții existente a superficiarului. Acest drept este alienabil, se transmite prin succesiune și poate fi obiect al unui contract de locațiune”.

În conformitate cu art.659 alin.(1) din Codul civil: „(1) Dacă actul juridic nu prevede altfel, superficiarul datorează proprietarului terenului, sub formă de rate lunare, o sumă egală cu chiria stabilită pe piață, ținând seama de natura terenului, de zona în care se află el, de destinația

construcției, precum și de orice alte criterii de determinare a contravalorii folosinței. Redevența se determină la data constituirii superficiei.”

Totodată, din extrasul bunurilor imobile, eliberat de Departamentul Cadastru, reiese că bunul cu număr cadastral *****cu suprafața totală de ***** ha, din mun.Chișinău, str.*****, pe care sunt amplasate imobilele proprietate ale Cooperativa de construcție a garajelor nr.8, constituie proprietate municipală.

Astfel, potrivit art.10 alin.(1) din Legea cu privire la prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului nr.1308/1997 ”Prețul normativ al pământului se stabilește la vânzarea - cumpărarea terenurilor, la arendarea lor, precum și în alte cazuri ce țin de activitatea economică”.

O astfel de plată este prevăzută în legislație, și anume în art.101 alin.(1) din legea menționată mai sus care statuează: ”în cazul în care proprietarii obiectivelor privatizate sau ai întreprinderilor și obiectivelor private nu au cumpărat sau nu au arendat terenuri aferente obiectivelor și întreprinderilor menționate, de la aceștia, în modul și termenele fixate în conformitate cu legislația, se va încasa anual plata pentru folosirea terenului, stabilită în mod unilateral de consiliile locale, nu mai mică decât plata anuală de arendă, calculată conform art. 10 alin.(10), și nu mai mare de 10% din prețul normativ al pământului, calculat pentru destinația respectivă. Plata specificată va fi încasată, în termenele fixate de consiliile locale, pentru perioada care urmează momentului adoptării de către consiliul local a deciziei corespunzătoare până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau de arendă”.

În conformitate cu prevederile „Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău” și „Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale”, aprobată prin decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 3/24 din 02.04.2013, plata anuală pentru utilizarea terenului dat constituie suma de 97.616 lei pe an.

Potrivit Legii nr.220 din 16.12.2021, plata anuală pentru utilizarea terenului dat constituie suma de 169.248 lei/an din data de 01.01.2022.

Potrivit art.858 Cod civil: „(1) Temeiul executării rezidă în existența unei obligații. (2) Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit”.

Comunică că, reclamanții au întreprins măsuri de tranșare prealabilă a litigiului, prin somația expediată nr.1-03/2-260 din 20.03.2024.

Astfel, se constată că pârâtul Cooperativa de construcție a garajelor nr.8, nu a respectat prevederile expres stipulate în legislație ce se manifestă prin neachitarea sumei de 181.724,98 lei, pentru folosirea bunului imobil teren - suprafața de ***** ha, cu numărul cadastral *****din mun.Chișinău, str.*****, pentru perioada 10.01.2023 -31.03.2024. În datoria menționată este inclusă datoria conform contractului de arendă ***** în sumă de 139.412,98.

Potrivit prevederilor art.1288 alin.(3) Cod civil al RM: “Contractului de arendă i se aplică în modul corespunzător dispozițiile cu privire la locațiune în măsura în care prezentul capitol nu prevede altfel”.

Corespunzător, art.1251 Cod civil stabilește: „Prin contractul de locațiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părți (locatar) un bun determinat individual în folosință temporară sau în folosință și posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie”.

În conformitate cu art.1262 Cod civil: alin.(1) - „Plata chiriei poate fi efectuată integral la expirarea termenului locațiunii. Dacă plata chiriei este stabilită pentru anumite perioade, ea trebuie efectuată la expirarea lor”.

Părțile contractuale au convenit prin pct. 2.5. din contratul de arendă nr.***** - Arenda se depune de ,,Arendaș” prin virament pentru fiecare trimestru cu anticipație și nu mai târziu de data de 10 a primei luni a fiecărui trimestru.

Potrivit punctului 3.2.2 din contractul de arendă nr. *****, arendașul urmează să achite arenda în volumul, termenele și ordinea prevăzută de contract.

Menționează că, în urma verificării respectării prevederilor contractului de arendă, s-a constatat că pârâtul Cooperativa de construcție a garajelor nr.8, nu a respectat prevederile expres stipulate în contractul de arendă nr.*****, ce se manifestă prin neachitarea sumei de 139,412,98 lei pentru folosirea bunului imobil - lotul de pământ cu suprafața totală de ***** ha din str.*****, cu numărul cadastral *****, pentru perioada 10.01.2023 - 31.03.2024.

Conform art.9 din Codul civil, Temeiurile apariției drepturilor și obligațiilor civile din Codul Civil al RM: (1) Drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. (2) Drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi și obligații.

Conform art.10 din Codul civil, Exercitarea drepturilor și executarea obligațiilor: (1) Persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Conform art.11 din Codul civil, Buna-credință: (1) Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Conform art.15 din Cod civil, Apărarea judiciară a drepturilor civile: (1) Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. (2) Modul de soluționare a litigiului dintre părți până la adresare în instanță de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Suplimentar menționează că, potrivit dispozițiilor art.308 Cod civil, actul juridic este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile, iar art.312 alin.(1), (2) Cod civil stipulează că consimțământ este manifestarea, exteriorizarea, de voință a persoanei de a încheia un act juridic.

Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenție de a produce efecte juridice și nu este viciat.

Conform prevederilor art.313 alin.(1) Cod civil, manifestarea de voință care trebuie recepționată de cealaltă parte produce efecte în momentul în care parvine acesteia, indiferent de faptul dacă a luat sau nu cunoștință de conținutul ei.

Atrage atenția și la prevederile art.500 alin.(1) din Codul civil, care statuează: ”Proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului”.

Pârâta – Cooperativa de construcție a garajelor nr.8 mun.Chișinău, a formulat o acțiune reconvențională(f.d.28-30), care prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27.02.2025 a fost restituită pe motiv că nu care sub incidența prevederilor art.173 alin.(1) CPC, respectiv, în temeiul art.173 alin.(3) CPC, instanța a dispus restituirea acțiunii reconvenționale și a explicat CCG nr.8 dreptul de a o depuse separat, potrivit condițiilor generale(f.d.38).

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, acțiunea reclamanților, studiind materialele cauzei și probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale, judecătorul a ajuns la concluzia că acțiunea Consiliului municipal Chișinău, Primarului General al mun.Chișinău împotriva Cooperativei de construcție a garajelor nr.8 mun.Chișinău privind încasarea sumei de 181.724,98 lei, pentru folosirea bunului imobil - teren cu suprafața de ***** ha, cu numărul cadastral *****din mun. Chișinău, str.*****, pentru perioada 10.01.2023-31.03.2024, nu este pasibilă de admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.240 alin.(1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.121 și art.122 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(4), art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluționarea cauzei.

Cercetarea stării de fapt denotă următoarele:

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu suprafața de ***** ha, cu numărul cadastral *****din mun.Chișinău, str.*****, constituie proprietatea municipală(f.d.19-22).

Pe acest teren sunt amplasate construcții(garaje), proprietatea Cooperativei de construcție a garajelor nr.8(f.d.19 verso - 20, 20 recto-verso).

Conform Deciziei Consiliului Municipal Chișinău nr.5/62 din 17 septembrie 2012, s-a dispus transmiterea în arendă pe un termen de 10 ani, lotul de pământ cu suprafața de ***** ha, din str. *****, pentru exploatarea complexului de garaje, în beneficiul Cooperativei de Construcție a Garajelor nr.8(f.d.15, verso).

Potrivit contractului de arendă nr.***** din 10.10.2012, Primăria municipiului Chișinău a transmis Cooperativei de construcție a garajelor nr.8, lotul de pământ cu numărul cadastral *****, suprafața de ***** ha, pentru exploatarea complexului de garaje (provizoriu, fără drept de privatizare), situat în mun.Chișinău, str.*****, pe un termen de arendare de 10 ani(f.d.16-17).

Potrivit actului de predare-preluare la contractul de arendă funciară nr.***** din 10.10.2012, s-a dispus predarea de către proprietar și, respectiv, recepționarea, de către arendaș a

terenului indicat în contract(f.d.18).

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul menționează că prin efectul Legii nr.133/2018, din 1 martie 2019, s-a instituit drept de superficie asupra terenului care aparține unităților administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepția construcțiilor provizorii) și al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile.

În conformitate cu art.29 alin.(1) al Legii nr.1125 din 13 iunie 2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova, prin efectul Legii nr.133/2018, din 1 martie 2019, se instituie drept de superficie asupra terenului care aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale (indiferent că face parte din domeniul public sau privat) în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul B (cu excepția construcțiilor provizorii) și al proprietarului bunului imobil înregistrat separat în capitolul C al registrului bunurilor imobile dacă proprietarul bunului imobil respectiv, la data de 1 martie 2019, se află în una dintre următoarele situații: a) are un drept de locațiune asupra terenului cu drept de construire; b) are un drept de concesiune asupra terenului; c) are un drept de folosință asupra terenului pe baza parteneriatului public-privat; d) are un drept de posesie sau folosință asupra terenului, altul decât cele prevăzute la lit. a)-c); e) nu are niciun drept asupra terenului.

Articolul 29 alin.(2) al aceleiași legi prevede că, superficiarul care deține superficie legală în temeiul alin.(1) lit.d) sau e) este obligat să achite în bugetul de stat sau, după caz, în bugetul local o redevență anuală, determinată în modul stabilit de Guvern, pentru terenul care aparține statului sau, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparține unității administrativ-teritoriale, dar care nu va fi mai mică decât plata anuală minimă de arendă a terenurilor proprietate publică, stabilită conform art.10 alin.(11) din Legea nr.1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului. Această obligație incumbă și dobânditorului subsecvent al bunului înregistrat separat și al dreptului de superficie. La modul de determinare a cuantumului redevenței, exceptare se face pentru terenurile fondului apelor, pentru care redevența se calculează conform legislației.

Potrivit art.42 Cod funciar, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, iar cele din municipii – în proprietate municipală.

Potrivit art.9 alin.(1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art.654 alin.(1) din Codul civil, superficie este dreptul real imobiliar de a poseda și folosi terenul altuia în vederea edificării și exploatării unei construcții a superficiarului, deasupra și sub acest teren, sau a exploatării unei construcții existente a superficiarului. Acest drept este alienabil, se transmite prin succesiune și poate fi obiect al unui contract de locațiune.

Din sensul normelor legale citate mai sus, urmează că persoanele care folosesc un teren proprietate municipală, au obligația de a achita o redevență anuală pentru această folosire.

Conform art.655 alin.(1) din Codul civil, dreptul de superficie se naşte în temeiul unui act juridic sau al unei dispoziţii legale, fiind opozabil terţilor din momentul înregistrării în registrul bunurilor imobile.

Potrivit art.659 din Codul civil, dacă actul juridic nu prevede altfel, superficiarul datorează proprietarului terenului, sub formă de rate lunare, o sumă egală cu chiria stabilită pe piață, ținând seama de natura terenului, de zona în care se află el, de destinația construcției, precum și de orice alte criterii de determinare a contravalorii folosinței. Redevența se determină la data constituirii superficiei. Redevența poate fi ajustată la cererea uneia din părți, în cazul în care condițiile economice fac ca neajustarea să fie inechitabilă. Măsura ajustării se va aprecia ținându-se seama de schimbarea condițiilor economice și de principiul echității.

La caz, reclamanta, nu a prezent nici o proba care ar demonstra afirmațiile sale referitor la instituirea dreptului de superficie prin efectul Legii nr.133/2018 din 1 martie 2019 în beneficiul Cooperativei de construcție a garajelor nr.8 mun.Chișinău. Or, Potrivit art.655 alin.(1) Cod civil, dreptul de superficie se naște în temeiul unui act juridic sau al unei dispoziții legale, fiind opozabil terților din momentul înregistrării în registrul bunurilor imobile.

În Registrul bunurilor imobile, la situația din 16.05.2024(informația prezentată - f.d.19-22), dreptul de superficie al CCG nr.8 nu este înregistrat.

Potrivit art.465 alin.(1) Cod civil, dacă legea nu prevede altfel, drepturile reale asupra bunurilor imobile se constituie, se transmit, se grevează cu alte drepturi reale numai prin înregistrare în registrul bunurilor imobile, pe baza actului sau faptului care întemeiază înregistrarea în condițiile legii.

Mult ca atât, reclamanții nu și-au onorat nici obligația sa legală, instituită prin art.118 CPC, de a proba prin probe admisibile cerințele pretinse. Contrar art.118 CPC, reclamantul nu a anexat la cerere de chemare în judecată vre-un document care ar certifica circumstanțele pe care reclamantul își întemeiază pretențiile, și anume: prin acțiunea depusă se solicită încasarea sumei de 181.724,98 lei. În confirmarea acțiunii depuse privind încasarea sumei de anume 181.724,98 lei, reclamantul a anexat următoarele:

- un înscris întitulat ”DGAURF a Primăriei mun.Chișinău, Bilanț pe întreprindere concretă”, din 16.05.2024, nesemnat de vreun funcționar, care ar răspunde de veridicitatea conținutului acestui înscris, în care figurează suma de 84624 lei cu titlu de pretinsa datorie a CCG nr.8(f.d.9);
- alt înscris întitulat ”DGAURF a Consiliului municipal Chișinău” din 16.05.2024, în care figurează cu titlu de pretinsa datorie o altă sumă, și anume – 115007,98 lei, cu titlu de pretinsa datorie, la fel nesemnat de vreun funcționar, care ar răspunde de veridicitatea conținutului acestui înscris(f.d.10);
- alt înscris – ”borderoul de calcul al plății de superficie a terenului aferent obiectivului privat” din 16.05.2024, în care figurează cu titlu de pretinsa datorie o altă sumă, și anume – 169247,51 lei, cu titlu de pretinsa datorie, la fel nesemnat de vreun funcționar, care ar răspunde de veridicitatea conținutului acestui înscris(f.d.14);

In contest, instanța subliniază că, stampila Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare și semnătura unei peroane neidentificabile, nu înlătură viciul menționat, și anume că, un act nesemnat nu produce efecte juridice, deoarece ștampila menționată este aplicată în vederea certificării înscrisurilor prezentate, care nu sunt semnate de emitent.

Respectiv, judecătorul subliniază că, faptul că reclamantul prezintă, în vederea probării circumstanțelor de fapt și de drept pe care le invocă în susținerea acțiunii, mai multe înscrisuri în care figurează trei sume diferite, nu poate fi acceptat de judecător, or, reclamantul nu poate să

pretindă emiterea de către judecător a unui act judecătoresc În Numele Legii, în baza căruia să fie puse acte nesemnate de către emitent, care nu produc efecte juridice și care nu probează cuantumul valorii acțiunii.

În circumstanțele menționate, instanța constată că reclamanții nu și-a onorat obligația sa legală de a prezenta probe admisibile în confirmarea sumei pretinse prin acțiunea depusă – 181724,98 lei.

Prin urmare, judecătorul conchide că, argumentele reclamanților Consiliul municipal Chișinău, Primarul general al municipiului Chișinău expuse în cererea de chemare în judecată, prin prisma prevederilor art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, sunt declarative neavând suport probator și nu pot servi drept temei de admitere a cererii de chemare în judecată, iar alte argumente pertinente și probe admisibile de către Consiliul municipal Chișinău, Primarul general al municipiului Chișinău, nu au fost invocate și, respectiv, prezentate.

Subsumând circumstanțele faptice stabilite și coroborându-le cu normele legale precitate, instanța de judecată conchide asupra netemeiniciei acțiunii depuse de reclamanți, motiv pentru care va respinge acțiunea depusă de Consiliul municipal Chișinău, Primarul general al municipiului Chișinău privind încasarea de la CCG nr.8 a sumei de 181 724,98 lei cu titlu de plată pentru folosirea terenului.

În conformitate cu prevederile art.art.94, 276^2 - 276^4 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, judecătorul,

h o t ă r ă ş t e:

Acțiunea Consiliului municipal Chișinău, Primarul General al municipiului Chișinău împotriva Cooperativei de construcție a garajelor nr.8 mun.Chișinău privind încasarea sumei de 181 724,98 lei pentru folosirea terenului cu suprafața de ***** ha, cu numărul cadastral *****din str.*****, mun.Chișinău, pentru perioada 10.01.2023 – 31.03.2024, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Judecător Liudmila Holevițcaia